

1938. Január hó.

Ára: 16 fillér.

PREPAVILÁG

Belső munkatársak: (Kézirat gyanánt.) Szerkeszti:
Lakatos E. és Polgár I. Némethy Klára V.

Áldásos, boldog új esztendőt kíván mindenkinek:
a Prepavilág szerkesztősége.

KALENDÁRIUM.

Január.

Nem tudom lányok, szoktatok-e mérleget készíteni bizonyos időközökben, negyed- vagy félévenként?! Természetesen nem komoly kereskedelmi mérlegre gondolok, csak olyan visszapillantásra, gondolásra. Arányban volt-e a sok munka, szenvedés, kellemetlenség, a boldogsággal, örömmel?!

Hány órát töltöttem harmóniában, kellemesen és megelégedetten?

Ezek a gondolatok merültek fel bennem is 1937. végén. Ezek és még mások, melyek csöndes mélabuval töltöttek el. Hát érdemes volt kinlódni? Kérdeztem magamat, mikor megállapítottam, hogy jó és rossz óráim úgy aránylanak egymáshoz, mint katicabogár az elefánthoz. Azt hiszitek tulzok, vagy követelődző vagyok? Megcáfolom mikor bevallom, hogy jó, kellemes óráimnak jelentős részét a veletek töltött iskolai tízpercek teszik. Lehet, hogy csodabogár vagyok, de ritka esetben tudok máshol olyan szivből, őszintén kacagni, mint itt az iskolában. -

Mondom, 1937. év mérlege ilyenforma nálam, de azért nem vagyok kétségbeesve. Ennek pedig két oka van. 1.) Mikor emlékezetemben a szörnyű és tragikus események után kutattam, egyet sem találtam. Pedig voltak, bizonyítottam magamnak, hiszen

naptáromban nem egy nap van feketével bekeretézve, jeléül annak, hogy nem a legrózsásabb hangulatban telt el. Pedig volt, de amit akkor oly tragikusan vettem, egyszerű kellemetlen nap-pá szürkült. Tudom, hogy sok kellemetlen szomorú napom volt, de ez esetben, hála az emberi agy gyarlóságának, nem emlékszem rájuk tisztán. Higgyétek el, van ebben valami vigasztaló. Az idő minden sebet begyógyít. Kis sebeket hamarabb, nagy sérüléseket, veszteségeket hosszú évek múltával. Ez a tudat sok-sok nehézségen segít át bennünket. Nézzetek a lelketekbe, van-e aki nem mondotta még "majd elfelejtem"!

Optimizmusom másik oka, Arany János sok szép és fenséges gondolata közül az egyik, amelyet olyan mélyen átérzek:

"Kinek az ég alatt már senkije sincsen,
Ne féljen, felfogja ügyét a jó Isten..."

(Kékharisnya.)

- o -

VIGASZTALOM MAGAM.

Írta: Némethy Klára.

Ma ismét szomorú vagyok,
Ma nagyon fáj árva szívem,
Ma eszembe jutnak bus gondolatok,
S minduntalan könnyes lesz a szemem.

Ma nagyon borús az ég felettem,
Dermesztő szél fúj s nincsen virág,
Ma a napot hiába kerestem,
S olyan üres nekem az egész világ.

De tudom, hogy újra kisüt majd a nap,
S újra kék lesz az ég, lesz sok virág,
Lesz illat és melegség,
S újra szép lesz az egész világ!

- o -

GONDOLATOK.

- 1.) Az író lelkét darabokra tépi és szétfujja a világban.
- 2.) Alkotni, teremteni fájdalmas gyönyörűség az embernek.
Istennek játék. (Villám.)
- 3.) Ha átfutsz a könyvön, a könyv is átfut rajtad! (Prohászka)
- 4.) Az ébrenálmodás a lélek altatódala. - (Ő) /Ottokár.)
- 5.) Nem a halál öli meg az embert, hanem az élet. - (Ő)

ÉDESAPÁMRÓL.

Irta: Kékharisnya. V.

Bocsássatok meg, lányok, hogy rövid időre nem kacagtattalak meg benneteket.

Aranyló, piros ősszel, könnyes szemekkel bámulom a falevelek csendes táncát, a színek harmóniáját, az őszi alma hamvát, a vadgesztenye meleg ragyogó színét.

Ilyenkor ősszel, minden édesapámra emlékeztet. Látom daliás alakját, szomorú gyermekszemét - még hangját is hallom - "köszönöm kicsim".

Marcangolni tudnám magam, mert annyiszor voltam hozzá szeretetlen, hideg. Pedig nagyon szerettem őt, azt most tudom, hogy mennyire. Most, mikor hiába nyujtom felé a kezemet bátorításra, arcomat csókra. Hiába! Oly tehetetlen vagyok, mert némán, látszólag belenyugodva türöm, hogy ő már nincs. "Nincs", ez kegyetlen szó és én a legdrágábbra használom.

Ti modern, felvilágosult, cinikus lányok, csókoljátok meg helyettem édesapátok kezét!